

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 948-ҳадис

948 – عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى جَنَازَةٍ، فَحَفِظْتُ مِنْ دُعَائِهِ وَهُوَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ؛ اغْفِرْ لَهُ، وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالتَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَتَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقِيَتِ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا حَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا حَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا حَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِزَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ»، حَتَّى تَمَنَيْتُ أَنْ أَكُونَ أَنَا ذَلِكَ الْمَيِّتَ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ .[963]

948. Абу Абдурроҳман Авф ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир маййитга жаноза ўқидилар. Мен у зотнинг дуоларини ёдлаб олдим. У зот шундай дер эдилар:

«Аллоҳуммағфир лаҳу варҳамҳу ва ғафиҳи ваъфу ғанҳу ва акрим нузулаҳу ва вассиъ мудхолаҳу вағсилҳу бил маи вас салжи вал бароди ва наққиҳи минал хотойа кама наққойтас савбал абйазо минад данаси ва абдилҳу дарон хойрон мин дариҳи ва аҳлан хойрон мин аҳлиҳи ва завжан хойрон мин завжиҳи ва адхилҳул жанната ва аъизҳу мин ғазабил қобри ва мин ғазабин нар»

«Аллоҳим, уни мағфират қил. Унга раҳм қил, офият бер, уни афв қил. Тушар жойини муқаррам қил, кирар жойини кенг қил. Уни сув, қор ва дўл билан ювгин. Оппоқ кийимни кирдан тозалаганингдек, уни хатолардан тозала. Унга ўз ҳовлисидан яхши ҳовли, ўз аҳлидан яхши аҳл, ўз жуфтидан яхши жуфт ато қил. Уни жаннатга киритгин ва қабр азобидан ва дўзах азобидан асрагин!». Ҳатто ўша маййит мен бўлсам эди, деб орзу қилдим».

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI